

tiativ bør have Lov til at gøre sig gældende, og at de private Importører bør have Lov til at virke og arbejde. Jeg maa derfor, i Modsætning til den højtærede Minister, ønske, at man vælger Nr. 2 og ikke Nr. 1. Jeg vil haabe, at Rigsdagens Udvalg ikke gaar med til at lægge Landbruget i en saadan Spændetrøje, som det her ønskes, men Spørgsmaalet vil vel i det hele taget komme frem til Behandling i Rigsdagen, hvis der ikke bliver Enighed i Udvalget om at afvise det.

Jeg skal til Slutning gøre en Bemærkning om § 13. Jeg ynder fremdeles ikke Bestemmelsen i denne Paragraf. Jeg vil nemlig ikke have slaaet noget fast, der kan bevirke, at de radikale og socialistiske Blade med nogen Ret skal kunne tale om 30—40 000 Kornsydere. I de Skriverier, der er fremkommet herom, ser jeg en Lyst til jævnt hen at gøre Jordbrugerne til Kæltringer. Derfor har jeg ønsket og ønsker fremdeles, at Retten i saa Henseende skulde have sin Gang med Undersøgelse og Dom under de ansvarlige, dertil ansatte Myndigheder. Naar der blev foretaget en virkelig Undersøgelse af de enkelte Forhold, skulde det nok vise sig, at det kun blev et lille Tal, der blev kendt strafskyldige som Kornsydere. Nu vil det let gaa saaledes paa Møder og i Pressen, at det fra den Side vil hedde: Ja, nu har I vedtaget en saadan Lov; det er Jordbrugerne, der sidder i Nævnene og tager sig selv fri — og saa vil de 30—40 000 blive staaende som et Udtryk for, at saa mange Kornsydere er der. Det laa jo ogsaa i de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem fra Rønne (Hauge). Den højtærede Indenrigsminister og jeg var sammen til et Møde forleden; der var der ogsaa en socialdemokratisk Redaktør, der sagde: Ja, Venstre vil faa Tilgang af de 40 000 Kornsydere ude i Landet, de vil gaa til Venstre. Jeg ønsker ikke, der skal sættes en saadan Plet paa den danske Landbostand, det er ikke retfærdigt. Landstingets Flertal, der i bedste Mening har ændret § 13, har vel ikke rigtig set det, jeg her har fremført, men jeg tror, der er andre, der har set det. Det er et Stempel, der herved sættes paa den danske Landbostand, som den aldeles ikke har fortjent, og det er en daarlig Tak, det danske Landbrug derved faar for de Ofre, den har bragt med Hensyn til Befolkningens Forsyning gennem Krigsaarene.

Til Trods for de Indvendinger, jeg her har fremført mod Lovforslaget, inde-

holder det dog i Hovedsagen Principper, som jeg kan billige, og jeg vil derfor i Aar i Modsætning til i Fjor kunne stemme for Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg skal udtale min Glæde over, at dette Lovforslag nu vil kunne vedtages enstemmigt i dette høje Ting og saaledes forlade Rigsdagen enstemmigt vedtaget; end ikke den Omstændighed, at det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) slutter sig til det med Beklagelse, kan forringe min Tilfredshed. Lovforslaget er jo blevet udførligt gennemgaaet af de forskellige Partiordførere, og jeg skal derfor kun gøre Bemærkninger om saadanne Spørgsmaal, som enten har været Genstand for Diskussion, eller som ikke har været berørte. Det ærede Medlem fra Sæby sagde, at dette Lovforlag var undergaaet en stadig Udvikling til det bedre, og det er jo ikke om alt og alle i Verden, man kan sige dette. Dette Lovforslag har dog ikke naaet den Grad af Udvikling til det gode, som det ærede Medlem kunde ønske. Efter min Opfattelse er Grunden hertil den, at det Lovforslag, vi nu møder her i Folketinget, er den samme Person, som forlod det, men i en delvis ændret Klædedragt; Indholdet er det samme, Formen er forskellig. Det er klargjort af de forskellige Ordførere, og det ærede Medlem fra Sæbys Bitterhed er et Vidnesbyrd om Rigtigheden af denne Opfattelse.

Man har været noget uenig om, hvorvidt den Ændring af Reglerne for Aflevering af Korn, som er sket i §§ 1 og 2, bevirker, at man ikke mere kan kalde det, der herefter skal foretages, en Ligning. Med Tilfredshed hørte jeg det ærede Medlem, som i Landstinget var Ordfører for Venstre (Ole Hansen), i Gaar fuldt ud erkende, hvad jeg havde sagt: at det var uomtvisteligt, at der her gennemførtes en Ligning af Byg. Det erkendte han fuldt ud, men han gjorde den Tilføjelse, at i Stedet for en Ligning paa alle Jordbrug nøjedes man her med en Ligning paa et begrænset Antal. Dertil svarede jeg: Det er rigtigt, man har fundet en Form, hvorved man i høj Grad har kunnet lette Administrationen, men man har ikke væsentlig ændret Lovforslaget, forsaavidt det kræver Kornet afleveret af Landbrugerne. Det er imidlertid en Vildfarelse, naar det ærede Medlem fra Sæby mener, at det er af Hensyn til denne Bygning, at man maa oprettholde Kornnævnene. Nej, Kornnævnene